

Urunk színeváltozásának ünnepe (augusztus 6.)

Bevonulási ének

Jézus maga mellé vette tanítványait és fölment velük a hegyre

és elváltozott előttük.

Mily kedves a te hajlékod, Seregek Ura! *

Epedve sóvárog lelkem az Úr udvarába. *Ant.*

Lelkem és testem ujjongva eped *

az élő Isten után. *Ant.*

Még a veréb is otthont talál magának, †

és fészket a gerle, ahová fiait helyezze; *

a te oltárodnál, Seregek Ura, Istenem és Királyom! *Ant.*

Boldogok, akik házában laknak, *

és téged örökké magasztalnak. *Ant.*

Seregek Ura, Istene, hallgasd meg imámat, *

fogadd füledbe, Jákob Istene! *Ant.*

Oltalmazó Istenünk, nézz le ránk, *

tekints kegyesen a te fölkedre! *Ant.*

Bizony, egy nap a te házában *

ezernyi másnál többet ér. *Ant.*

Inkább szeretnék az Úr házában küszöbén állni, *

mint lakni a gonoszok sátraiban. *Ant.*

Mert az Úristen nap és védőpajzs, *

kegyelmet oszt és dicsőséget. *Ant.*

Nem von meg semmi jót azoktól, *

akik ártatlanul élnek. *Ant.*

Felajánlási ének

Készítünk itt három sátrat:

neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.

Íme, milyen jó és mily gyönyörűséges, *
ha békességben együtt élnek a testvérek! *Ant.*

Olyan ez, mint fejen a drága kenet, †
mely végigcsordul a szakállon, Áron szakállán,*
és lecsordul köntöse szegélyére. *Ant.*

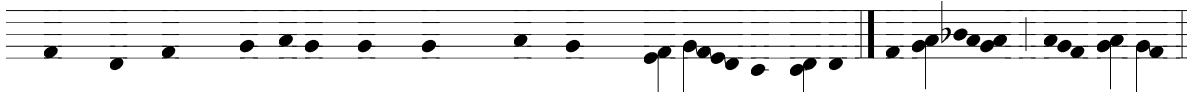
Olyan, mint a Hermon harmata,*
mint a Sión hegyére hulló harmatcsepp. *Ant.*

Mert ott ad áldást az Úr, *
és életet mindörökre. *Ant.*

Áldozási ének

A látomást, mit láttatok, senkinek se mondjátok,

míg az Emberfia föl nem támad halot- ta-iból.

Szívemből ünnepi ének árad, †
dalomat a királynak zengem, *
nyelvem gyors, mint a gyorsíró vesszeje.

Szebb vagy, mint akárki az emberek fiai közül, †
kedvesség ömlik el ajkadon, *
mert Istened örökre megáldott téged.

Kösd fel derekadra kardodat, te bátor harcos,*
és fényes díszruhában arass diadalt!

Szállj síkra az igazságért, hűségért, jóságért, *
és íjadon a húrt feszítse erős jobbod!

Nyílvessződ halálos éles, †
népeket taszít lábad elé, *

és a király ellenségeinek szívébe talál.
Trónod, Isten, áll örökkön-örökké, *
kormánypálcád az igazság jogara.
Szereted az igazságot, gyűlölöd a gonoszságot, †
ezért kent föl Isten, a te Istened,*
az öröm olajával társaid közül.
Hogy magasztaljanak téged a népek is *
századokon át, örökkön-örökké!

Szentmise végén

Kik Jézust lát-ni jöt - te - tek, a Tábor
hegy-re néz - ze - tek: az é - gi fény su -
gá - ri - nál ott ragyog a di - cső Ki-rály!

Mózes és Illés társai, az Ószövetség nagyjai;
s Atya mond égből szózatot: „Fiam ő, rá hallgassatok!”

Úr Jézus, engedd azt nekünk, ha véget ér majd életünk,
nyerjük meg ott az életet, hol együtt lenni jó veled.